

NSPRV

NEZAVISNI SINDIKAT PROSVETNIH RADNIKA VOJVODINE

Novi Sad, Trg Slobode 3 tel/faks: 021/6616-886, 025/420-093, 023/515-757

e-mail: sindiso@sbb.rs, nsprv@mts.rs, nsprv.zr@mts.rs

PROTEST KOJI ĆE SINDIKATE SKUPO KOŠTATI

Krivi, a „nit' luk jeli, nit' luk mirisali“!

Razlog za pisanje ovog teksta nije u želji da sporim pravo bilo kome da protestuje, ili još gore, da taj protest kvarim. Kamo sreće da proizvede neki rezultat. Ono što me je nateralo da ovo pišem leži u činjenici da se, posle objave protesta koji je najavila UNIJA, počelo sa poznatim spinovanjem koje nije prihvatljivo. Tu pre svega mislim na tekstove koji sugerišu da postoje samo dva puta, crni ili beli svet. Ili si spreman da prihvatiš ulogu žrtve i da u njoj uživaš ili si borac, pa se onda priključuješ onome ko protest organizuje. To, u najmanju ruku, nije tačno!

Pre 7 meseci isti su pozvali na sastanak povodom organizacije protesta 27. oktobra. Tada su se neki odazvali, iako sam i tada smatrao da to nije trebalo raditi, jer međusindikalna komunikacija mora da se radi u začetku neke ideje a ne u podršci onima koji su je osmislili, najavili i onda te zovu kao ikebanu. I tada je zatražena podrška svih (ne samo sindikata i zaposlenih u prosveti), pa se onda od podrške onih koji su čak i došli na protest i podržali sve nas, pobeglo. Taj dan ostaće, po meni, crnim slovima upisan u sindikalni dnevnik, ali to nije sada tema. Mada se i sada traži podrška, a nisam siguran da epilog, ako bi je dobili, ne bi bio identičan. Obaška što nikada nismo čuli razloge takvog ponašanja. Dakle, tada je stigla podrška i od nekih sindikata prosvete. Na skupu u oktobru zajedno su se obraćali predstavnici UNIJE, SRPS i Nezavisnosti (mislim da samo SOS nije bio prisutan). Zašto to zajedništvo nije pretočeno u zajednički dogovor i organizaciju za dalje? Da li je bilo sastanaka na tu temu? Da li svaki put mora da kreće iz početka? Jedan trči, a drugi ga prate, a ako ga ne prate onda su oni odgovorni za neuspeh. To je neozbiljno! To će nas sve koštati. Nema socijalnog dijaloga, naročito sa ovakvom državom, ako pre toga nije bilo međusindikalnog, ako nisu akcije osmišljene, analizirane, procenjene.... Da li ćemo to ikada naučiti? Stalno pišemo i pričamo kako je u Grčkoj, Francuskoj... pa zar postoji neko ko misli da se akcije tamo dešavaju bez plana, bez zajedničkog rada, tako što jedan osmisli, pa ga drugi prate? Ako to neko misli onda on, izvinite na rečniku, nema pojma o tome šta je sindikat i šta znači sindikalna borba! Zato se i ne treba čuditi našim pređašnjim „uspesima“.

Nadalje, ako bi sada morao da se bavim formulacijom onoga što u tekstu najave protesta piše, u sindikalnom smislu to, po meni, ne znači ništa! Tražiti dva puta po 10% i to prvih 10% u roku od 10 dana, u momentu kada je budžet odavno usvojen i kada bi ispunjenje takvog zahteva jedino rebalans mogao da obezbedi (nije ga bilo 5 godina) i košta 1/4 novog novca u prosvetnom budžetu, a da se pri tome nije uradila nikakva analiza, da se nije ukazalo gde taj novac postoji, odakle bi ga uzeli.... predstavlja puku želju. Tražimo toliko jer nam toliko treba? Da li je to realno? Tako se to ne radi. Traže se pregovori, traži se popravljjanje položaja, a ne procenti. Šta bi bilo ako država nekim čudom kaže „hajde da pregovaramo“, a onda u pregovorima, uvidom u budžet, vidimo da postoji prostor za npr 5.6%. Da li uzimamo jer više nema ili odbijamo jer smo tražili 25%? Nadalje, ne traži se 20 hiljada za 4 godine, jer nigde nije definisano da Svetosavska nagrada vredi 5000 dinara. Traži se da se pregovara jer tako u Sporazumu i piše. U njemu stoji da ne može biti veća od plate i to je jedina granica. Mogao bi sada i za druge stvari da pišem šta mislim, ali to su vrhovi sindikata morali utvrditi pre najave protesta. Zajedničkog protesta! Možda bi i ubedili sve nas koji drugačije gledamo na stvari da nismo u pravu. Samo, tih sastanaka nije bilo, razgovora o tome nije bilo...

Još jednom, navijam da protest uspe, a to ne znači da se pojavi ovoliko ili onoliko ljudi već da proizvede pozitivne stvari. Valjda je to smisao, a ne promovisanje. Bar se nadam. Dakle, navijam i u ovoj situaciji, to je najviše što mogu. A svet nije crn ili beo. Osim ako nismo kolektivni daltonisti!

Novi Sad, 16.04.2018.god.

Dušan Kokot,
potpredsednik NSPRV